

HARMAA NORJANHIRVIKOIRA

- rotumääritelmän tulkintaa -

Alkuperämaa: Norja

FCI:N LUOKITUS:

**Ryhmä 5 pystykorvat ja alkukantaiset
koirat**

Alaryhmä 2 pohjoiset metsästyskoirat

Käyttökoetulos vaaditaan.

*Fra Nordfjellstas Englehuud Klub's
utstilling 26 mai 1935 i Trondheim.*

*Karol, N.K.K. 811507
Født 3. aug 1934 f. p. A.K. - l. p. V.K.
Elev: Gunder Skjerve, Trondheim.*

*Tassu no 811507
N.K.K. 811507
Født 23. juli 1933
f. p. A.K. - l. p. V.K. G. Skjerve
Elev: Jan Rastby, Trondheim*

HISTORIAA:

Skandinaavisista pystykorvista muotoutunut metsästyspystykorva, joka on Norjan kansalliskoira.

Harmaalle norjanhirvikoiralle luotiin ensimmäinen rotumääritelmä 1900-luvun alussa, mutta ensimmäisen kerran niitä esitettiin näyttelyssä jo vuonna 1877.

Alun perin osa oli hyvinkin tummia, jopa lähes mustia.

Suomeen ensimmäiset harmaat norjanhirvikoirat tuotiin 1930-luvulla, mutta lopullisen läpimurron rotu teki 1970-luvulla.

Harmaat hirvikoirat kulkivat jokseenkin saman rotunimikkeen alla, kunnes 1946 laadittiin jämtlanninpystykorvalle oma rotumääritelmä. Tämän jälkeen molempien rotujen tyypit alkoivat selvästi vakiintua.

KÄYTTÖTARKOITUS:

Hirven metsästyksen käytettävä koira.

Pääasiassa hirven, mutta myös karhun ja villisian metsästyksen käytettävä koira.

YLEISVAIKUTELMA: Tyypillinen pystykorvarotu.

Tiivisrakenteinen, lyhytrunkoinen, neliömäinen, jäntevä ja hyväryhtinen koira, jolla on pystyt korvat. Tiheä, runsas, ei harottava eikä pitkä karvapeite. Häntä on tiiviisti rullautunut selän keskiviivan päälle.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:

- Neliömäinen rakenne
- Kallo ja kuono ovat lähes yhtä pitkät

KOKO:

Ihannekorkeus uroksilla 52 cm ja nartuilla 49 cm

Tärkeimpiä ominaisuuksia yleisvaikutelmassa ovat tasapainoisuus, tiiviys, jäntevyys ja ryhdikkyys.

NELIÖ-PÄÄ-VÄRI-HÄNTÄ-RYHTI

Uroksen sallittu koko on 49-56cm.

SA:n rajat 51-54cm

Nartun sallittu koko 46-53cm.

SA:n rajat 48-51cm

HYLKÄÄVÄ VIRHE: Ihannesäkäkorkeuden alitus yli 3 cm:llä tai ylitys yli 4 cm:llä, selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen

Urokset
erinomaista
tyyppiä

Nartut erinomaista tyyppiä

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE:

Rohkea, peloton ja tarmokas.

Käytökseltään ei saa olla arka eikä aggressiivinen, koiran täytyy olla käsiteltävissä.

Mikäli koira ei kannata häntäänsä, on sen luonteessa todennäköisesti jotain vikaa ja sen tulee näkyä merkittävänä alennuksena palkintosijassa.

Uroksen tulee olla valpas ja ryhdikäs, mutta se ei saa uhitella tai räyhätä kehässä, turhasta haukkumisesta ja hermostuneisuudesta tulee rankaista palkintosijaa alentamalla.

Moni metsästyskoira voi olla tottumaton näyttelyssä vaadittavaan käyttäytymiseen, joten tätä ei tule katsoa luonneviaksi.

HYLKÄÄVÄ VIRHE: Vihaisuus tai liiallinen arkuus

PÄÄ: Kiilanmuotoinen ja korvien välistä suhteellisen leveä. Pään nahka on tiivis.

KALLO: Hieman kaareutunut.

OTSAPENGER: Loiva.

KIRSU: Musta.

KUONO: Sekä päältä että sivulta katsottuna tasaisesti kapeneva. Kuononselkä on suora.

HUULET: Tiiviit.

LEUAT/HAMPAAT: Leikkaava purenta. Täydellinen hampaisto.

SILMÄT: Eivät ulkonevat, väriltään tummanruskeat.

KORVAT: Korkealle kiinnittyneet, tanakasti pystyssä, melko pienet ja tyvileveyttään hieman pitemmät. Teräväkärkiset ja herkkäliikkeiset.

Pään tulee olla sukupuolileimaltaan selvä. Kallo ei saa olla liian raskas tai pyöreä eikä kapea ja kevyt eikä ryppyinen. Kuono ei saa olla liian pitkä, liian lyhyt tai suippo.

Tavallisimmat pään virheet: vaaleat, pyöreät silmät, löysät huulet sekä isot ja/tai haja-asentoiset korvat. Pään värityksessä on usein huomauttamista; ei mustaa päätä eikä silmälaseja.

Maskin ja korvien tulee olla tummat ja otsan vaalean. Korvien tulee olla pienet sekä tanakasti pystyssä. Pehmeät ja notkahtelevat korvat liikkeessä alentavat palkintosijaa reilusti ja oikea palkintosija on H.

Hampaisto: Neljän P1 ja kahden P2 puutos on vielä hyväksyttävissä.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: ala- tai yläpurenta, keltaiset tai herasilmät, luppakorvat

KAULA: Voimakas, ryhdikäs ja keskipitkä. Karvapeite muodostaa tuuhean kauluksen. Tiivis kaulanahka.

RUNKO: Voimakas, tiivis ja lyhyt.

YLÄLINJA: Sään ja hännäntyven väli on suora.

SÄKÄ: Hyvin kehittynyt.

SELKÄ: Vahva, suora ja voimakas.

LANNE: Hyvin kehittynyt.

LANTIO: Voimakas ja leveä.

RINTAKEHÄ: Leveä ja syvä; kylkiluut ovat selvästi kaareutuneet.

ALALINJA JA VATSA: Vatsalinja on lähes suora.

Rodunomainen ryhdikkyys edellyttää riittävän pitkää kaulaa. Löysiä kaulanahkoja esiintyy jonkin verran. Jos kaulanahka on löysä, niin monesti koira on muutenkin ylijäreä ja löysyys alkaa jo huulista ja otsarypyistä.

Nartulle sallitaan hieman enemmän pituutta runkoon, mutta pituus ei saisi muodostua lanteen pituudesta.

Selän tulee olla kiinteä ja sään selvästi erottuva. Pitkä pehmeä selkä ei ole käyttökoiralle suotava, sillä sellainen ei ole käytössä kestävä.

Lantio ei saa olla liian lyhyt tai pystyasentoinen. Tällöin koira seisoo raajat rungon alla ja monesti takaraajat ovat lisäksi ulkokierteiset ja reisi jää kapeaksi. Tällainen takaosan rakenne ei ole kestävä eikä energiatehokas. Rakenne näkyy myös liikkeessä kinnerahtautena sekä voimattomana, sipsuttavana takapotkuna. Käyttökoiralle terve rakenne on kaikkein tärkein, sen tulee kestää kovaa räsitusta.

Eturinnan tulee olla selvästi erotettavissa. Jos eturinta on heikko ja kapea, eturaajat kääntyvät ulospäin ja ovat liian lähelläkin asettuneet. Monesti tällöin myös koko koiran runko on kapea ja kylkiluut heikosti kaareutuneet.

Rintakehä yltää kyynärpäihin ja on puolet säkäkorkeudesta. Mikäli rintakehä ulottuu kyynärpäiden alapuolelle, on koiralla liian syvä rintakehä. Tämä vaikuttaa jo mittasuhteisiin ja saa koiran vaikuttamaan matalaraajaiselta.

Rintakehän ja rintalastan tulee olla pitkä, jotta se suojaa koiran sisäelimiä. Mikäli koiran alalinja kuroutuu voimakkaasti, on yleisin syy lyhyt rintakehä ja rintalasta.

HÄNTÄ: Voimakas, korkealle kiinnittynyt ja suhteellisen lyhyt. Tiheäkarvainen, ei töyhtömainen. Tiiviisti selän keskiviivan päälle rullautunut. Täysikasvuisen koiran hännänpäätä ei voi suoristaa.

*Harmaan norjanhervikoiran voidaan sanoa olevan **häntärotu**, sillä häntä on yksi tärkeä osa yleisvaikutelmaa. Sen tulee olla korkealle kiinnittynyt ja lähteä voimakkaasti heti tyvestä eteenpäin. Hännän tulee kiertyä tiiviisti selän keskiviivalle siten että hännän kärki pistää sykkyrän sisältä siististi ulos. Hännästä tulee jäädä turkkiin selvä petausjälki. Ilmaa ei saa häntäkierteen läpi näkyä, tällöin on kyseessä liian löysä hännän kaari. Hännän pituuteen täytyy kiinnittää myös huomiota, liian lyhyt häntä ei pääse tekemään kunnon tiivistä kierrettä, sitä vastoin liian pitkä häntä pistää kierteen sisältä ulos ja jatkaa joskus toisen kierroksen lonkalla.*

SA:n häntä täytyy olla sopivan tiukasti kiertynyt selän keskiviivalle, lonkalle kiertyvää häntää ei tule palkita SA:lla vaikka se kiertyisikin riittävän tiiviisti. Mikäli koiran häntä on selvästi löysä eikä kaarru riittävästi, on oikea palkintosija H.

HYLKÄÄVÄ VIRHE: Töpöhäntä

Huippuhieno häntä kiinnitykseltään, asennoiltaan ja rullautumiseltaan. Muutenkin hieno kokonaisuus.

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat voimakkaat, kuivat ja suorat.

LAVAT: Viistot.

OLKAVARRET: Hieman viistot.

KYYNÄRPÄÄT: Tiiviisti rungonmyötäiset, eivät sisään- eivätkä ulospäin kääntyneet.

KYYNÄRVARRET: Edestä ja sivulta katsottuna suorat.

VÄLIKÄMMENET: Edestä katsottuna suorat ja sivulta hieman viistot.

KÄPÄLÄT: Suhteellisen pienet, tiiviit ja eteenpäin suuntautuneet

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaraajat ovat voimakkaat, kuivat, vahvat ja takaa katsottuna yhdensuuntaiset. Kohtuullisesti kulmautuneet.

REIDET: Lihaksikkaat ja leveät.

POLVET: Kohtuullisesti kulmautuneet.

SÄÄRET: Keskipitkät.

KINTEREET: Kohtuullisesti kulmautuneet.

VÄLIJALAT: Eivät saa koiran seistessä sijaita hännän tyveä taaempana.

KÄPÄLÄT: Suhteellisen pienet, soikeat, tiiviit ja eteenpäin suuntautuneet.

HYLKÄÄVÄ VIRHE: Takaraajojen kannukset

***Raajaluuston** tulee olla tasapainossa koiran muun rakenteen kanssa, koira ei saa olla luustoltaan liian raskas eikä hintelä.*

*Kulmauksissa on tärkeää, että ne ovat tasapainossa etu- ja takaosan välillä. Tällöin koiran liike on tasapainoista, vaivatonta ja energiatehokasta. **Kulmauksien** tulee olla kohtuulliset, ei liian suorat eikä liian voimakkaat.*

Käpälät ovat ns. kissankäpälät, eivät litteät eikä hajavarpaiset.

LIIKKEET:
Keveät ja
tehokkaat.
Edestä ja takaa
katsottuna
yhdensuuntaiset

NAHKA: Tiivis; päässä ei ole ryppyjä.

KARVA: Peitinkarva on keskipitkää, tiheää, runsasta ja karheaa, ei kiharaa. Se on lyhyttä ja pinnanmyötäistä päässä ja raajojen etupuolella, pisintä kaulassa, reisien ja eturaajojen takapuolella sekä hännässä. Pehmeä aluskarva.

VÄRI: Eri sävyinen harmaa. Peitinkarvojen mustat kärjet saavat aikaan harmaan värin.

Väri on vaaleampaa rinnassa, vatsassa ja raajoissa, hännän ja sen tyven alapuolella ja valjaissa.

Noin 5 cm leveä, pystysuora, säästä kyynärpäähän ulottuva raita muodostaa valjaat. Tällä alueella peitinkarvat eivät saa olla musta-kärkiset.

Korvien ja kuonon etuosan tulee olla tummat (tumma maski); tummat viivat silmistä korvan tyveen kuuluvat maskiin.

Aluskarva on puhtaan vaaleanharmaa.

HYLKÄÄVÄ VIRHE: Voimakkaasti harmaasta poikkeava väri

Koiran yleisväri voi vaihdella tummemmasta vaaleampaan, riippuen siitä minkä verran mustaa peitinkarvan kärkeä on.

Tärkeintä on, että värivaihtelut ovat selvät, yleisväri on kirkas ja pohjavilla on puhdas vaaleanharmaa. Ruskehtava tai kellertävä peitinkarvan väri sekä nokisuus ja tumma aluskarva ovat virheitä.

Nokisuutta esiintyy monesti otsalla ja raajoissa, etenkin reisien sisäpinnoilla. Raajoihin laskeutuva nokisuus on vakava virhe ja siitä on rankaistava palkintosijaa pudottamalla.

Maskin ja korvien on oltava tummat, mutta otsan vaalean. Vaalea maski eli ns. "jauhokuono" on pienempi virhe verrattuna kokotummaan päähän.

Värin tulee olla tasainen myös rinnassa, siellä ei saa esiintyä voimakkaita vaalennoksia, tällä ei tarkoiteta valkoista laikkuu tai piirtoa. Pieni valkoinen pilkku rinnassa on sallittu eikä ole niin painava virhe verrattuna hännänpäässä esiintyvään valkoiseen väriin.

Arvostelussa tulisi mainita väri ja värivaihteluiden selkeys ja värityksen virheet.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- Pyöreä tai kupolimainen kallo
- Suippo tai lyhyt kuono
- Epäsäännöllinen tai tasapurenta
- Vaaleat silmät
- Liian suuret tai haja-asentoiset korvat
- Löyhästi sivulle kiertynyt tai liian lyhyt häntä
- Litteät, hajavarpaiset käpälät
- Liian pitkä tai liian lyhyt peitinkarva
- Ruskehtava tai kellertävä väri, nokisuus tai tumma aluskarva
- Valkoinen hännänpää tai valkoinen rintaläikkä.
- Pehmeä tai rauhaton luonne

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Ala- tai yläpurenta.
- Keltaiset tai herasilmät
- Luppakorvat
- Töpöhäntä
- Takaraajojen kannukset
- Voimakkaasti harmaasta poikkeava väri
- Ihannesäkäkorkeuden alitus yli 3 cm:llä tai ylitys yli 4 cm:llä

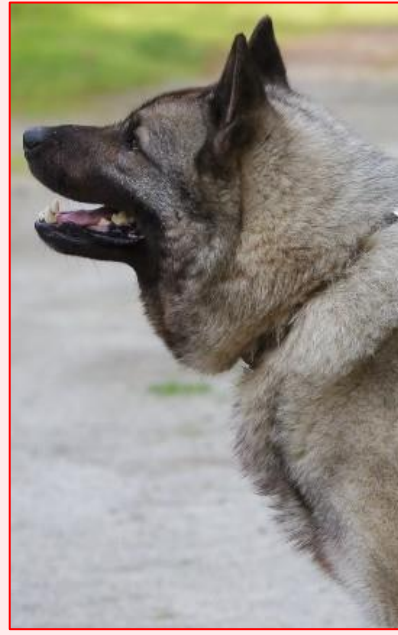
HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin. Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.

Kevyt ja suippo kuono-osa, hyvä maski. Pitkät korvat. Hieman tumma pään yleisväri.

Hieman kapea kallo-osa ja pitkät korvat. Hieman kaulanahkaa. Hyvä maski.

Runsas kaulanhaka joka jatkuu löysänä eturintaan.

Leveä kallo. Leveälle sijoittuneet haja-asentoiset, kärjistään aavistuksen löysät korvat. Hieman ryppyjä otsalla. Hyvä maski.

Hieman kookkaat korvat. Vaaleat silmät. Hyvä tumma maski, mutta tummuus nousee otsalle.

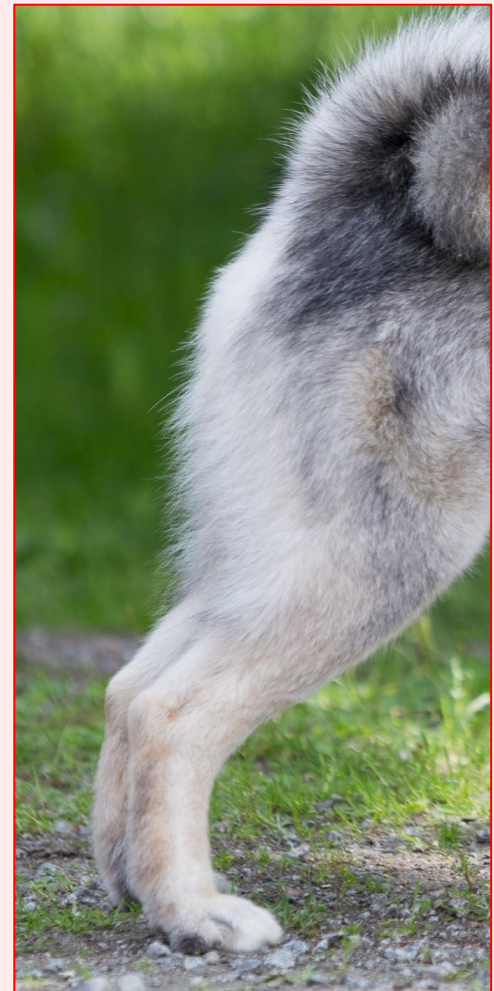
Rungon mittasuhteiltaan liian pitkä ja korkearaajaisen vaikutelman antava. Kuroutuva alalinja. Alaskiinnittynyt, lyhyt, ilmava ja löysäkierteinen häntä.

Rungon mittasuhteiltaan jo lyhyt ja korkearaajainen. Kevyt raajaluusto.

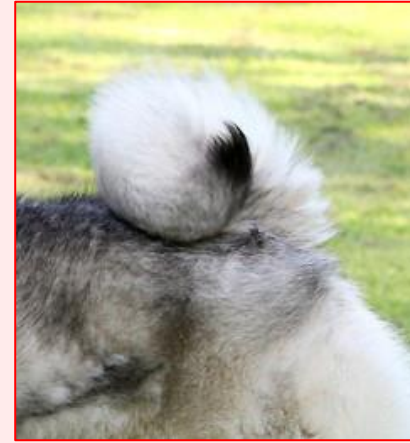
Laskeva lantio. Niukat takakulmaukset.

Voimakas kinnerkulma.

Litteät ja hajavarpaiset käpälät.

Kaikissa kuvissa virheellinen häntä. Tyypillisiä virheitä; alaskiinnittynyt, löysäkierteinen, sivulle pursuava, liian pitkä tai liian lyhyt, korkea-asentoinen, lonkalle kiertyvä sekä liian pitkä- tai lyhytkarvainen.

Punaiseen vivahtava väri on virhe.

Voimakkaasti harmaasta poikkeava väri on hylkäävä virhe.

Epäpuhdas "suttuinen" pohjavillan väri.

Puutteellinen maski.

Harmaa norjanhirvikoira - tärkeää huomioida

- neliömäinen, jäntevä ja ryhdikäs
- rohkea ja energinen
- kiilanmuotoinen pää, riittävä otsapenger
- tumma maski
- tummat, ei ulkonevat silmät
- korkealle kiinnittyneet, tanakasti pystyssä olevat suhteellisen pienet korvat
- voimakas korkealle kiinnittynyt ja tiiviisti keskiselälle rullautunut häntä
- pienet, tiiviit ns. kissankäpälät
- kevyet, tehokkaat ja yhdensuuntaiset liikkeet
- keskipitkä, tiheä ja runsas karvapeite, karkea peitinkarva ja pehmeä pohjavilla
- karvapeitteen väri tummemman tai vaaleamman harmaa

Kiitos!

Tässä tulkinassa on käytetty kuvia Ruotsin Kennelliiton tuomarikoulutusmateriaalista, Shhj:n jalostustarkastuksista ja yksityisten henkilöiden materiaalista.

Tulkinnan ovat koonneet ulkomuototuomarit Tarja Kallio ja Marjatta Pylvänäinen-Suorsa 2023.